

Het Sliedrechts Dialect (694)

Gemêentehuize

Daer zit 'k nou. 't Lijkt net of 'k mò glimlache en huile tegelijk. 't Is wat! Wat zou ze meegenote hebbe! Wà zou ze 't fantastisch vinge. Drie hêele dikke, mooie korenblommeblaauwe ordners vol. Ongemaarekt is 't tot een prachtverzaomeling uitgegroeid mè 754 anderandes. Onmogelijk is 't om uit te legge wat 'k t'r bij voelt. De emoties giere deur m'n hôôd. Wà fijn dà 'k toch uitaaindelijk de moed verzaomeld het, om d'r aan te beginne. Raor aailijk dat 't zes jaer geduurd het, voordà 'k 't aan kon om d'r mee aan de slag te gaon. Belnêent, hêemel nie raor. Faailijk hêel begrijpelijk. As iemand waer ie hêel veul van houdt, kom te overlije, is 't aareg logisch dat dat tijd nôôdig het. Hêel veul tijd. Trouwe lezers wete messchie nog wel dà 'k een hortie geleeje zô heftig ontroerd was deur een dôôsie met ouwe sleutels vâ m'n vaoder. Dut breng percies 't zellefde teweeg: de verzaomeling aanzichkaorte mè gemêentehuize vâ me moeder. Mor wacht eve, laet 'k bij 't begin beginne. Die van Oostburg en Middelburg zâ 'k hêel verzichtig eefies uit de fotohoeksies en de insteekhoeze haole. Uitkijke dà 'k ze nie beschaedigt, hee!

Spannend

't Was 1960. M'n vaoder had 'n êênmans timmerbedrijfje. Aalles dee die nog op 'n bakfiets. (Wat aareg trouwes dà me daer gêên êene foto van hebbe!) Mor toe kwam d'r een mooie nieuwe brommerd. 'k Mot is aa m'n broer vraege van wie die nou aailijk was, van hum of van Pachies. Op vekansie gaon kwam toe nò nie ter spraoke. We hadde al wel is een weeksie in een waarek-aareksie van Jan Volker in d'n Biesbos gebivekeerd, mor vedder nie. En toe, in '60, gonge me vaoder en ik saome op d'n brommerd op pad. Dat was wat! As puber was ie in die tijd hêemel nò niks gewend. 'k Vong 't machtig! Eerst reeje me naer de IJzere Man, daer hè me lekker op 'n terrassie gezete. Toe naer Bredao, daer hè me in een restaurantje zitte ete en daernaer weer deur, naer Roosendaol. Nou besef 'k pas wat een end dat gewist is. We motte toch wel een blekkont gehad hebbe. We hebbe overnacht in een hôtellechie waer een paor biljarts stinge. Daer zatte ze vol van een jonge biljarter die 't zô goed dee. Kan dat messchie Keulemans gewist zijn of zô? Mor wat een dag, hee! Veul gezien onderweeg, op een terrassie gezete, uit ete gewist en in een hotel slaepe! Wat een weelde en wà spannend aallemael!

Poszegel van 4 cent

D'n twêêde dag gaauw nae 't ontbijt weer vedder. M'n vaoder wou naer Ôôstburg, omdat ie daer vlak nae d'n oorlog nog hà gewaarekt. Dus met de pont over van Kruininge naer Perkpolder. Een belevenis! Van Ôôstburg weet 'k nie veul meer. Me vaoder zag 't'r waainig van z'n waarek trug, glôô 'k. Wel weet 'k nog dat ie 't zô'n prachtig, strak, modern gemêentehuis vong. As timmerman had ie aaltijd 'n biezonder ôôg voor bouwstijle. As kaaind wier 'k 'r al op geweze. "Kijk is wat een aparte dakconstructie", of: "Dat huis is nie in belans, kijk mor, de vlakverdêeling klopt nie!" Nou zit 'k hier met een aanzichkaart van dat mederne gemêentehuis, die me toe aan onze Moechie stuurde. Afzender: de brommers. Tja, 'k mot 'r gewoon een paor keer van slikke. Want diezellefden dag voere me over van Breskens naer Vlissinge, en gonge me 't gemêentehuis van Middelburg bekijke. Wat hêel anders dan dat van Ôôstburg! Prachtig gotisch, mè versieringe en torentjies, mè luike en beelde. We kwamme gewoon nie uitgekeke! Ok daarvan stuurde me een kaart naer Moechies. As

afzender staot 'r allêên mor op: wij. Oh kijk is, de groene poszegel van vier cent, zit 'r schuin opgeplakt. Dat betekende vroeger wat, hee. 'Dag liefje' of: 'mis je' of zô iets . . .

Ellek durrepie en stadje

Nae een overnachting in Goes, zij me d'n derde dag weer naer huis gereeje. Wat een raais, hee, op een brommerd. Wil ie wel glôôve dà 'k 't nooit zel vergete? Wat zijn ze d'r tijd veruit gewist, me vaoder en moeder. Ze vonge dat 'r dochter mos wete hoe je je mos gedraoge in een restaurant of een hotel. Ze hebbe me geleerd met ope ôôge aalles i me op te neme en aaltijd ope te staon voor nieuwe indrukke én . . . om d'r van te geniete. Wie weet is daer en toe al de baosis gelege voor m'n êêuwige raaislust en m'n interesse in nieuwe pleksies ontdekke. Toe me thuiskwamme stinge de twêê gemêêntehuize al op de schoorstêênmantel te pronke. Moechie was t'r zô blij mee! "Kijk nou is wat een verschil in bouw, dat is toch interessant! En 'k gaot 'r nog meer spaore! 'k Gao ze verzaomele! Dat is leuk!" Toe ze 't laeter wà beter kreges en d'r een autoochie kwam, namme ze êêns in de week een middagchie vrij. Mêêstal maokte ze dan een tochie en gonge aareges lekker koffie drinke. In ellek durrepie of stadje wier dan gestopt om 't gemêêntehuis te bekijke én om een kaart te kôôpe.

Fijn, hee!

Toe Moechie midde jaere negentig voor de twêêde keer een heup brak, hê 'k, zonder dà ze 't wis, een oproepie in een supermarktkrantje en de Margriet gedaen. Messchie wazze d'r wel lezers die heur is een gemêêntehuiskaart wouwe sture om d'r wat op te fleure? Nou ben 'k aamel leuke reacties en gezellige briefies mè beterschapswense van toe tegegekome. Aalles zat in een ope kissie dà Pachie speciaal voor d'r gemaakt had. D'r zatte aamel kertonnechies met de letters van 't alfebet tusse. 't Kissie was te klaain geworde. Nou zitte aalle kaorte op alfebet netjies in fotohoeksies op velle in insteekhoeze, in die drie ordners. Met hêêl veul plezier en grôôte dankbaarhaaid ben 'k t'r uure mee bezig gewist. Ongelôôfelijk blij ben 'k t'r mee! Êên ding weet 'k zeker: ik gaot 'r mee deur! Nóg iets weet 'k hêêl zeker: Wà zou Moechie dà fijn vinge! Fijn, hee!

Korsjonno

Op onze website www.historie-sliedrecht.nl is ok aander verêênigingsnieuws te vinge, zôas over de nieuwe uitgaove over hêêl d'n dijk, "Van 't Kaoichie tot de Rosmeule", in de 50-er jaere. 't Is te kôôp voor € 5,50, zôlang as de voorraad strekt, op woensdagmiddag in onze waarekruimte "Het Onderhuys", Kaarkbuurt 243 en vedder bij buurman Bas Kurperaols Copy Cellar.